

Ο ΔΟΥΞ ΤΟΥ ΩΜΑΛ

Ο Έρρίκος-Ευγένιος-Φίλιππος-Λουδοβίκος, δούξ του Ωμαλ, πρίγκιψ της οικογενείας του Όρλεάν, γεννηθείς εν Παρίσις την 16 Ιανουαρίου 1822, είνε ο τέταρτος υἱὸς τοῦ βασιλέως τῶν Γάλλων Λουδοβίκου-Φιλίππου καὶ τῆς βασιλίσσης Μαρίας-Αμαλίας. Ὅπως οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἐσπούδασεν εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα καὶ ἤρξατο τὸ στρατιωτικὸν στάδιον τοῦ δεκαεπταετῆς ὡς κατώτερος ἀξιωματικός. Τὸ 1840 ἀπῆλθεν εἰς Ἀλγερίαν, ὅπου διακρίθει εἰς πολλὰς μάχας καὶ ἐστρατείας, προήχθη βαθμὸν εἰς ἀντιστράτηγον τὸ 1843 μετὰ τὴν περιφημὸν ἄλωσιν τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ἑμίρου Ἀδδελ-Καδέρ λαμπρὸν κατόρθωμα, ὅπερ ἀπεικόνισεν ἡ ἀθάνατος γραφὶς τοῦ Horace Vernet. Τὸ 1844 ἀνυμφεύθη τὴν ἐκ Βουρβόνων νεαπολιτανὴν πριγκηπέσσαν Μαρίαν-Καρολίναν. Τὸ 1847 διορίσθη Γενικὸς Διοικητὴς τῆς Ἀλγερίας, καὶ εἰς τὴν θέσιν ταύτην εὐρίσκειτο, ὅτε ἐξεργάγη ἡ κατὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐπανάστασις τὸ 1848. Μετέβη τότε ἐξ Ἀλγερίας εἰς Ἀγγλίαν, ὅπου ἀποκατέστη.

Ὁ δούξ τοῦ Ωμαλ, οὗ διεκόπη τὸ τότε λαμπρὸν δι' αὐτὸν προσιωζόμενον στρατιωτικὸν στάδιον, ἐπεδόθη εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν γραμμάτων, θεωρεῖται δ' ἐκ τῶν θαμίμων Γάλλων λογαγράφων, πολλὰ ἐκδοὺς ἔργα ἱστορικὰ καὶ πολιτικὰ πολλοῦ λόγου ἄξια. Μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1870, γενόμενος ἀντιπρόσωπος τοῦ ἔθνους καὶ στρατηγὸς ἐν ἐνεργείᾳ, διεκρίθη καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ ὡς πρόσωπον ὁρῶν ἐν τῇ ἀνοργανώσει τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ.

Ὁ δούξ τοῦ Ωμαλ ἐξελέγη τὸ 1871 μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας.

Ὁ δούξ εἶνε πλουσιώτατος καὶ ἀκλῆρος, διότι ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀπέθανον εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς νεότητος.

Τὸ 1863 ἐγένετο λόγος περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔλαβε καὶ τινὰς ψήφους, καίτοι εὐθὺς εἶχεν ἀποκρούσει τὴν ἰδέαν τοιαύτης ὑποψηφιότητος.

ΒΟΥΛΗ ΕΑΡΙΝΗ

Αἱ λάλοι χειλίδες δὲν ἤλθον ἀκόμη, τοῦλάχιστον δὲν ἀνήγγειλαν τὴν ἔλευσιν τῶν αἱ λάλοι ἐφημερίδες, ἤλθον ὅμως οἱ βουλευταὶ οἱ λάλοι ὁμοῦ καὶ οἱ ἄλλοι καὶ ὁ Παπαγιαννακόπουλος καὶ ὁ κ. Καφεζόγλους καὶ ὁ κ. Τζάνες καὶ ὁ κ. Ἀλαμάνος.

Βουλὴ ἐαρινὴ ἔχει τι τὸ παράξενον. Ἡ Βουλὴ πάντοτε προϋποθέτει χειμῶνα· τὴν φύσιν πενθοῦσαν καὶ τὸν Δηλιγιάννην θρηνολογοῦντα, τὸν οὐρανὸν βροντῶντα καὶ τὸν Τρικουπὴν ἀγορεύοντα, τὴν βροχὴν πίπτουσαν μονοτόνως καὶ τὸν Σωτηρόπουλον ἀρμαθιάζοντα ἀριθμούς, τὰ σύννεφα εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν καὶ τὸν Χατζόπουλον ἐπὶ τοῦ βήματος.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σύνοδος αὕτη λέγεται ἔκτακτος. Οἱ βουλευταὶ συνέρχονται πρὸς ὠρισμένον σοβαρὸν σκοπὸν· πρώτην ἴσως φορὰν θὰ ἐργασθῶσιν ὡς πατέρες τοῦ ἔθνους, διότι πρόκειται νὰ προικίσωσι τὰ τέκνα τοῦ ἔθνους, δηλαδή τὰ τέκνα τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων. Ἄν περισσεύσῃ εἰς αὐτοὺς καιρὸς θὰ προικίσουν ἴσως καὶ τὴν χώραν μὲ σιδηροδρόμους καὶ ἄλλα σημαντικὰ δημόσια ἔργα.

Εἶνε τόσο ἐκτακτος ἡ Βουλὴ, ὥστε ὅλα τὰ παλαιὰ στοιχεῖα τὰ λαμπρύνοντα τὴν ἱστορίαν τῆς, ἔσπευσαν ὡς ἐκ συνθήματος νὰ παρευρεθῶσι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς. Καὶ ἐθεάθη ἡ κυρία Ροζοῦ, ἡ ἰσόβιος παιδαγωγὸς τῆς Βουλῆς καταβάσασα ἀπὸ τοῦ θρόνου τοῦ θεωρείου τῆς καὶ καθήσασα εἰς τὰ ἐδῶλια τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ὁ τηλεβόας Στεφανίδης χαριεντιζόμενος μετ' αὐτῆς καὶ εἰς μιαν γωνίαν ὁ Σταμούλης...

Εἶνε τόσο ἐκτακτος, ὥστε ὡς λέγεται θὰ ἐπικρατήσῃ γαλήνη κατὰ τὴν βραχεῖαν διάρκειάν τῆς. Ἐν ἡμέραις

νηστείας ὁ Δηλιγιάννης δὲν θὰ γεύεται ἀκατάπαυστα καὶ θὰ ἐνθυμηθῇ, ὅτι ἂν οἱ πασχάλιοι τοῦ λόγου εἶνε τόσο δύσπεπτοι, οἱ σαρακοστιανοὶ τοῦ κατὰ γράμμα δὲν θὰ χωνεύωνται. Ἐν ἡμέραις δὲ καλοκαιρίας ἐαρινῆς ὁ Βαλσαμάκης θ' ἀφίγη τὸ ἐπανωφόριόν του εἰς τὸ ξενοδοχεῖον καὶ ὁ Σάκκης δὲν θὰ λαμβάνῃ μαζί του τὴν ὀμβρέλλαν του, ὥστε θὰ λείπῃ μίᾳ ἀφορμῇ καὶ ἐν ὅπλῳ πρὸς κοινοβουλευτικούς ἀγῶνας.

Ἄλλ' ἂν πάλιν ἡ θέα τοῦ πρασινίζοντος εἰς τοὺς ἀγρούς χόρτου κεντήσῃ τὴν ὄρεξιν τῶν βουλευτῶν τὴν Ἀντιπολιτεύσεως ν' ἀρχίσωσι τὸν ἀκάθιστον ὕμνον τοῦ χόρτου ;...

Ἄν ἡ θέα τῶν χλοαζόντων εἰς τὴν πεδιάδα σπαρτῶν ὑπενθυμίσῃ εἰς αὐτοὺς τὸν Σπάρταλην ;

Ἄν τὸ μῆκος τῶν ἐαρινῶν ἡμερῶν ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν μνήμην τῶν τὸν ἀτελεύτητον ἐκείνον κατὰδικον τοῦ ὁποίου ἀδυνατῶ νὰ γράψω ὀλόκληρον τὸ ὄνομα ;

Ἄν αἱ τακεραὶ ἀκτίνες τοῦ Ἡλίου τῆς ἀνοιξέως ἐρεθίσωσι τὸν ὑστερισμὸν τοῦ Λεβίδου καὶ ἐνθυμηθῇ πάλιν τὸν Τάκην ;

Τῇ ἀληθείᾳ εἶνε φρίκη νὰ τὸ ἀναλογισθῇ τις καὶ εἶνε ἐπ' ἀνάγκης νὰ δεώμεθα ὅλοι πρὸς τὸν Ὑψιστον ὅπως δώσῃ ἀδυναμίαν εἰς τὰ φωνητικὰ ὄργανα τοῦ κ. Χατζοπούλου, τοῦ κ. Καραπάνου, τοῦ κ. Λεβίδου κλπ. δύναμιν εἰς τὸν βραχίονα τοῦ κ. Κοκκέβη καὶ ὑπομονὴν περισσὴν εἰς τὸ τετραμελὲς ὑπουργεῖον διὰ νὰ παραβλέπῃ μερικὰ ἄτοπα, πρᾶγμα εὐκόλον εἰς αὐτὴν, ἀφοῦ τῆς λείπει τώρα ἓνα μάτι.

Ἄν αἱ εὐχαὶ μας αὗται εἰσακουσθῶσι καὶ ἡ Θεία χάρις, ἥτις δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κ. Βουλπιώτου, κατέλθῃ ἐπὶ τὴν Βουλὴν καὶ ἡ ἐργασία τῆς ἐξακολουθήσῃ τακτικῇ, τότε αὕτη ἡ σύνοδος πραγματικῶς θὰ εἶνε ἔκτακτος.

Ἡρώδης ὁ Ἀττικὸς

ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΣΑΡΑΚΟΣΤΙΑΝΗ

Καὶ ἡ Κυβέρνησίς μας, Χριστιανοί,
Ἐγείρε τώρα Σαρακοστιανή.
Τέσσαρες ὑπουργοὶ μένουσ' ἐς τὸ πόδι
Κι' ἀποτελοῦν αὐτοὶ ἐν... ὁ κ τ α π ὅ δ ι.

Ἀξενάου

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων ἐσχάτως ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας μας ἀναφέρουσιν αἱ ἐφημερίδες, ὅτι ἦσαν καὶ τινες ἱερεῖς Χαλδαῖοι. Ἡ παρουσία αὐτῆ τῶν Χαλδαίων εἰς τὴν πόλιν μας εἶνε σημεῖον ἀλάνθαστον, ὅτι ἐπαπειλεῖται εἰς αὐτὴν νέα πυρροποιία.

✱

Διὰ νόμου προσεχῶς ψηφισθησομένου κηρύσσεται «τὸ ἀκατάσχετον τῶν χρεῶν τοῦ δήμου Ἀθηναίων». Καλὸν

θὰ ἦτο δι' ἐτέρου νόμου νὰ ἐτίθετο φραγμός εἰς αὐτὸ τὸ ἀκατάσχετον.

✱

Ὁ Δήμαρχος Ἀκραιφνίου ἀναφέρει, ὅτι εἰς τὴν αὐτόθι δημοτικὴν διοίκησιν οὐδεὶς ὑπάρχει ἐγγράμματος, μὴδ' αὐτοῦ τοῦ ἀδημαρχικοῦ παρέδρου ἐξαίρουμένου, καὶ ζητεῖ τὴν ἀδειαν νὰ ὑπογράψῃ οὗτος τὰ ἐγγράφα διὰ σφραγίδος.

Εἰς αὐτὸν τὸν δῆμον λοιπὸν κατέφυγε καὶ διεσώθη ὁ ἀμιγῆς ἀπὸ πάσης μετὰ τοῦ πολιτισμοῦ συγχρωτίσεως καὶ ἀκραιφνῆς ἑλληνισμός!

✱

Φιλοσοφικὴ σκέψις.

Πρὸ τριῶν καὶ ἐπέκεινα χιλιᾶδων ἐτῶν ὁ Κάδμος ἔφερε τὰ γράμματα εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἔκτοτε δὲν ἤδυνήθησαν αὐτὰ νὰ φθάσουν οὔτε μέχρι τοῦ δήμου Ἀκραιφνίου.

✱

Εἰς τὴν Νάξον ἐγένοντο διαδηλώσεις ὑπὲρ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τὰς Ἀπόκρεως.

Τὰ συμβαίνοντα ἐν Νάξῳ δὲν εἶνε οὔτε ἀξία, οὔτε ἀνάξια προσοχῆς· εἶνε ἀπλῶς Νάξια.

✱

Καθυστερήσαν.

Ὁ περὶ παρχωρήσεως τῆς Μανωλαδῆς νόμος φέρει τὰ στοιχεῖα ΑΥΛΗ.

Ἄξιος

Ἡ ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ὅταν ἄκουσα 'ς τὸ δρόμο νὰ φωνάξῃς ὑν μὲ ἀντάρτα:
«τοῦ Θεοδώρου τὴν εἰκόνα πάρτε, ὅλοι, μὴ δικάρα»
ἴ νόμισα πῶς κ' εἶπ' ἦτο... μὴ σὲ μ' ἄ πατσαβοῦρα
εἶδα νᾶνε τυπωμένη φιδερή... καρικατοῦρα.

✱

Ἐκαρδίστικα 'ς τὰ γέλοια!.. κι' ἄκουσα μικροὺς μεγάλους
δι' αὐτὸ τὸ ρεζιλίσι λόγου· πιδλεγαν πικρούς.
Μὲ φωνὴ πολὺ μεγάλη κι' ἐγὼ εἶπα εἰς τοὺς ἄλλους:
οὐδὲν ἔχῃς τέτοιους φίλους τί τ' οὖς θέλεις τοὺς ἐχθρούς.

Τσοπαῖταις

ΤΟ ΑΣΤΥ ΕΙΣ ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μὴ ἐκπλαγῇτε διόλου!

Τὸ Ἄστυ ἀπεφάσισε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Χρηματιστήριον, ἢ μάλλον νὰ εἰσέρχεται εἰς αὐτὸ τακτικῶς καθ' ἑβδομάδα.

Τὸ Χρηματιστήριον ἀποτελεῖ κόσμον ἰδιαίτερον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ καὶ κόσμον μάλιστα παράδοξον καὶ ἀξιοσπούδαστον. Πολλὰκις εἰς τὸν ἔξω κόσμον τῆς πόλεως μας ἐπικρατεῖ εὐδία καὶ ἐκεῖ μέσα μαίνεται θύελλα.

πολλὰκις οἱ ἄλλοι ἡμεῖς ἡσυχάζομεν καὶ ἐκεῖ μέσα σερμοὶ φοβεροὶ κρημνίζουσιν τὰ θεμέλια περιουσιῶν· πολλὰκις ἡ δημοσία ἀσφάλεια διατελεῖ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ εἰς εὐάρεστον σημεῖον, ἐνῶ ἐκεῖ ἡ ληστεία θρασέως ἀπογυμνώνει τὸν κόσμον.

Καὶ λέγοντες Χρηματιστήριον δὲν ἐννοοῦμεν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τὸ στενὸν ἐκεῖνο οἰκοδόμημα τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους, ἐνθα συνωστίζεται καθ' ἑκάστην κρῶζον σμῆνος μεσιτῶν καὶ ἐνθα σταθμεύει πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ ἑτέρου σμῆνος λοταριτζήδων. Ἐννοοῦμεν ὅλον ὁμοῦ συλλήβδην τὸν χρηματιστικὸν καὶ τραπεζικὸν κόσμον, τὸν ποικίλον αὐτὸν καὶ πολυώνυμον κόσμον, ὅπου παλαίους μεγάλους καὶ μικροὺς, ὅπου συγκρούονται τὰ κεφάλαια πρὸς τὰ κεφάλαια, ὁ δόλος πρὸς τὴν ἱκανότητα, ὅπου τοποθετοῦνται παγίδες κατὰ τῶν περιουσιῶν, ὅπου ὁ ἰδρῶς τοῦ ἐντίμου οἰκογενειάρχου μεταβάλλεται διὰ πολυπλόκου χημικῆς ἐνεργείας εἰς καμπανίτην, τὸν ὅποιον ροφᾷ εἰς τὴν τράπεζάν του ὁ μετὰ τὴν νίκην τρυφῶν ἐπιτήδειος συμβαρίτης, ὅπου ἡ κακοήτης κερδοσκοπία περιβάλλεται οὐχὶ σπανίως τὴν δорάν τῆς ἐλευθερίου φιλογενείας.

Τὸ Ἄστυ δὲν ἔχει μετοχάς... ἐκτός τῶν ἀπολύτων ἐκείνων ὀνομαστικῶν, ὅς ἀγρεύει διὰ τοῦ Ρακοσυλλέκτου εἰς τὸν Φανὸν τῆς Σύρου ἢ εἰς τὸν Σύλλογον καὶ δημομιεύει καθ' ἑβδομάδα ἐν ἰδίᾳ στήλῃ. Δὲν ἔχει ὁμολογίας... διότι ὅσας εἶχε νὰ κόμῃ τὰς ἑκαμὲ πρὸ πολλοῦ· ἂν δὲ περιλαμβάνη μερικὰς ἀξίας, τὰς φυλάττει ζηλοτύπως καὶ δὲν τὰς διακυβεύει. Ἐχει ὅμως ἀνθ' ὅλων τούτων καθήκοντα ὡς φύλλον δημοσιογραφικόν· κατ' ἐξοχὴν κοινωνικόν, ἅτινα ἐννοεῖ νὰ ἐξασκήσῃ.

Σήμερον εἰς τὸν χρηματιστικὸν κόσμον ἐπικρατεῖ γενικὴ δρᾷσις. Κολοσσαῖα δημόσια ἔργα πρόκειται νὰ συντελεσθῶσιν εἰς τὴν ἡμετέραν χώραν καὶ σοβαραὶ ἐνεργοῦνται ἐπιχειρήσεις, μετὰξὺ δὲ τῶν ἐντίμως ἀγωνιζομένων ἐν τῷ πεδίῳ τούτῳ παρεισδύει καὶ ἡ αἰσχροκέρδεια ζητοῦσα παντὶ σθένει νὰ ἐπωφεληθῇ. Τὸ Ἄστυ προτίθεται λοιπὸν νὰ ἐξασκῇ τοῦ λοιποῦ τακτικὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ἐν γένει κινήσεως διαφωτίζον διὰ τακτικοῦ ἑβδομαδιαίου δελτίου τὸ κοινὸν τῶν ἀναγνωστῶν του, ἀμερολήπτως λέγον τὴν ἀλήθειαν, ἀμυνόμενον ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἠθικῆς, ἔχον τὸ θάρρος ν' ἀποκαλύπτῃ τοὺς δόλους καὶ τὰ σκάνδαλα, ἅτινα οἱ ἄλλοι ἀγνοοῦσιν ἢ ἐν ἐπιγνώσει παρασιωπῶσιν.

Ἡ σύνταξις τοῦ δελτίου τούτου, ἀποτελοῦντος μίαν τῶν οὐσιωδῶν μεταρρυθμίσεων, ὅς πρόκειται νὰ εἰσαγάγῃ τὸ Ἄστυ καὶ αἵτινες λίαν προσεχῶς θ' ἀναγγεληθῶσι δι' ἰδιαίτερας ἀγγελίας, ἀνετέθη εἰς τὸν ὑποφαινόμενον, ὅστις ἔχει τὴν τιμὴν πρώτην φορὰν ἐμφανιζόμενος πρὸ τοῦ ἀξιοσεβάστου κοινοῦ τῶν συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν τοῦ Ἀστὸς νὰ ἐκφράσῃ πρὸς αὐτὸ τὰ βαθεῖα καὶ ταπεινὰ αὐτοῦ σεβάσματα.

Σάββατον

Τελευταία ὥρα. — Ἐζητήθη πρὸς τῆς Νομαρχίας εἰς σκοπὸς νὰ φυλάσῃ τὸ χρηματιστήριον τὴν νύκτα.
Διατί ὅχι τὴν ἡμέραν;

Ὁ αὐτός

